

B R A S S Ó .

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közmívelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassómezői választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Bérmunkán levők el nem fogadtak.

Előzetési árak:

Helyben határ hóra, vagy
vidékre postán küldve:
Egyes évre . . . 7 ft. 50
Három . . . 3 . 50
Negyedévre . . . 2 . 50
Egy évre eglen éven 10 frank.
Külföldi ára 5 fr. a lapos és a
kiszáraztatott a Gracia Gra-
sáv fotokollatúrájában

Hirdetések felvételek a kiadó-
hivatalban

Hirdetések díja:

4 határozat gúnyosok vagy
mások helye 5 kr. Nagyobb és
többes hirdetéseknek kedvez-
mény. Minden egyes hirdeté-
snek után meg kell 30 kr.
belföldi díjat.

Éjtelmi hirdetésre ára 10 kr.

Hirdetnek és Éjtelmi díjat
előre fizetendő.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Polgári széklet:

D. ZAKARIÁS JÁNOS.

Lapkiadóssor:

A Közművelődési Irodalmi és művelődési részvétel, Kolozsvár.

Kiadó: Közművelődési nyomda Brassó

Brassó, Kapa-utca 24. szám alatt.
havai a lap szellemi részét illető közlemények intézkednek.

Válasz Filtsch József urnak.

A helyi német lap szombati 17-ik számában vázolt Filtsch képviselő ur arra a cikkre, mely a „Brassó” 6. évi 4-ik számában, január 10-én megjelent, s melyben bírálást tárgyalt tettem Filtsch urnak egyházas a helyi német lap ide 4-ik számában foglalt cikkének azt a részét, melyben a koránnyak az említi érben a román tulajdonk szembes követett politikáját cselelt.

Filtsch képviselő ur válassza tartalma fogva megemlíti, hogy vele komolyan s az ügygel ismételten foglalkozom.

Az mondja Filtsch képviselő ur, hogy ő az általam idézett cikkében csupán azt helytelenítettem, hogy a túzó románok által Ébecében az osztrák császár elterjesztett kívánt „Elmélkít” alálról és terjesztő ellen a bányái földesrő folyamatazt tetetett.

Lehet, megemeged, s ha Filtsch képviselő ur mondja, el is hiszem neki, hogy hivatkozott szarban csupán ezt a k a r t helytelenítettem; hogy azonban e sorokban nem csupán ez van helytelenítve s hogy az a grammatica és logika szabályai szorint csak úgy értelmezhető, a mint azt én értelmeztem, azt Filtsch ur el nem vitathatja.

Nem árt, ha fenti állításom igazolá-sára újból idézem Filtsch ur cikkének vonatkozó részét:

„Még sűrűbben — mint a zsebről községtanácsosai szemben — járt el a kor-may az elgedelés románokai szemben. Étek 1892. május 28-án 237 foglalt álló községnek indultak. Ébecben, hogy az a románokai a magyarok által német elnyomtatás-tól szelő elmélkítést az uralkodók át-

adja. Egy kisebb köldöttsége a köldöttségek, mely a kabineitroban a köldöttségek fogadtatás kért, elutasítottak, mert: a magyar kormány beleegyezést nem eszközölték.” A Schneider antisemita által rendezett fogadtatás utána, a régi tanácsos nagyer-ményben, melyben több szlovén és horvát kő-vásár és több szar egyetelőt is részt vett, a kormány képviselője által meg az ölék megnyitása előtt felszólaltak, „mert a magyarok névára bemutatva nem lett”. A köldöttségek elnöke az ő Felsője személye körüli miniszter által kifejezetten csak mint magán-ember fogadtatott, s kivánságai a magyar kormányhoz utaltattak. A képviselőnek birtághatott emelkített feladatának küldetett vissza. Az emelkített alálról és terjesztő ellen pedig mindent a bányái eljárás indítatott. Itt politika a románokai szemben nem helyesbélő, mert ez által három millió állam-polgár az államtól elidegenített és elkése rittekt.”

Hogy itt nem csupán az elmélkít alálrólak idézősek, hanem a kormányának a túzó románokai szemben követett ma-gatartása elejétől végig helytele-nítettem, azt ki'ön bizonyítomam fölös-leges.

Sőt újabb válasszából is idézek egy pár sort, melyből arra lehet következtetni, hogy Filtsch képviselő ur, a román tulajkó bési deputációjának sirlamas kudarcát buszja. Azt mondja ugyanis:

„Semmi sem lehet egy népel annyira elkeserült és felkeltat, mint az a tény, hogy sereimék, parasztok meg sem bolgát-ják. S ily fontos dologban a formára nagy mély nem helyesemék. Itt a románok sereimék előadására helytelen formát választottak, könygő lett volna a magyar kormánynak a helyes azt megjelölni, melyek sereimék or-vosokat elérhetik.”

E sorokból is csupán az nem követ-

kezteti azt, hogy Filtsch ur a magyar kormányának a túzó románokó bési köldöttsé-gével szemben tanusított eljárását kez-dettől — végig helyteleníti: a ki követ-kezteti egyáltalán nem tud, vagy nem akar.

S megemegedi Filtsch képviselő ur nekem azt, hogy az újabb cikkéből idé-zett fenti sorokat, tőle, mint rég gyakro-lati politikusok és publicistákól kissé naivoknak is tartom.

Hogy a magyar kormány utasította volna a románokat arra, hogy sereimék orvoslásának rendezt utját keresek! Azt kívánja volna Filtsch ur! Hisz ez meg-történt!

Hisz az ő Felsője személye körüli miniszter megmondotta annak idején, hogy azért nem fogadj a köldöttséget, mert a magyar kormány beleegyezést nem esz-közölte ki; a válasszából tehát érthetők, a minthogy igen jól értekték is a túzó ró-mánok, hogy ha azt kívánják, hogy sereimék meghallgatásának, akkor a magyar kormány s ilyet a magyar kormány bele-gyezésével Magyarország koronás királyá-hoz kell fordulniuk.

De éppen ezt nem akarták és nem akarják a túzó románok. S azt hiszem, ezt Filtsch ur is igen jól tudja.

Azoktól a túzó románoktól, a kik az 1867-ben teremtett törvények állapotokat el nem ismerik, a kik a passzívitás állás-po-nthára helyezkedve, a magyar parla-mentben résztvenni nem akarnak; a kik a magyar királyt el nem ismerik s jogos vagy jogulatlan — most nem vitatom — sereimékkel az osztrák császár elő kíván-ják burzsojálni; a kik sereimékkel minden fórum elő viszik a Magyarországra szor-t

vádalkálják egész Európát telezörjék, csak éppen abba a fürdőház, mely bajsajon talán segíthetne és segítene, nem fordul-nak, mert elismereni vonakodnak: azok-tól a túzó románoktól mindent várhatunk, csak azt nem, hogy a Filtsch ur által ajánlott figyelemetést folytán a törvényes utra lépjenek.

Hogy helyes volt-e, vagy helytelen a túzó románok alál az osztrák császárhoz felterjesztett kívánt elmélkít alálról ellen a bányái eljárás folyamatazt teni, vagy sem, a fölött most nem vitatkozom, mert ha Filtsch képviselő ur a magyar kormány csupán ezt az egy intézkedé-sét helytelenítette volna hivatkozott s általam bírált tárgyává tett sorokban, — bár vele teljesen e részben sem értek egyet, — fel nem szolátalom volna.

Magam is azok közé tartozom, a kik minden téren, a jog igazság és méltányos-ság elvének érvényesülését kívánják; azok közé tartozom, a kik a békés együttélés Magyarországi polgárai között az ország első s legfontosabb erősségének tartják s a legmelegebben óhajtják, s ép azért a nemzetiségiek szemben azok jogos pa-naszainak meghallgatását, igazságos kíván-ságainak kielégítését, a menyiben azok törvényes és alkotmányos formában jutnak kifejezésre, s a menyiben a magyar alkot-mánnyal s fenálló törvényekkel egyen-tétben nem állanak, s akik keretében kielégíthetők, igen is óhajtandónak s po-litikai szempontból egyedül helyesnek és célravezetőnek tartom, mert teljesen osz-tom Deák Ferencnek, Filtsch ur által idézett azon elvét, hogy töröködnök kell arra, hogy a nemzetiségekkel a magyar viszonyokat megkedveltessek.

családi ünnepünk tisztességéről. No mondja, ne mondhasd senki, hogy semmitig vagyok. Előzetben mindig tisztességes hímrevo vagyok. Ezen az időn, az élettem s csak addig addig áll, míg az elvéknek hi ma-radnak.

Illyenköz akarlom gyermekeimnek is, Majd megálly. Csak azért imádom az Istent, hogy azt megérthessem, Gyengülök, vándolok, de azért mindig remélem, megadják az égt ezt az örömet. Nincs több, nincs más vágyam, csak ez, ha megértem, ha teljesül: nyugodtan megyek koporsómban.

Nemde nemek elutunk, hogy ma este ki'önnek rendes életnek kedvességéből! No és nem hiába. Fontos, epocális nap ez család életünkben.

Hiszen boldog voltam én az első feleségemmel is, nem mondhatom; méltó közön-ségemmel a négy fiamat és a három leánykám is . . . Hanem az én Mácsim megis csak . . . No és a haktokról vagy én, vagy semmit . . . Ugye, igazam van?

De hát miért mondom én azt önként: én ismeri jól az én Mácsimát, Ugy-e, milyen tüd, mint a harmat; milyen piro, mint a róza; milyen szelíd, kecses, mint a bány. Nem hiába, hogy annyit írjam meg öreim. Maga az élek ur is kérdőzködik utána. A jégem meg utána szízekkel korosnyák-

TÁRSASÁG.

Téli kóp.

Patak mellett néma ósvány
Vezet tet meszőre.
Nemere jó, porzik a hó,
Ég az arcam töle.

Érd szőlen rongyos sátor:
Vándorcsigány sátra;
Rozsokt a fészeken a szőlőn,
Nyög a sátor faja.

Nem silány tűz, fész korályog:
Körül porló domb,
Mestelen tetőtl talpig,
Állanak lódlóban.

Válgatólajk jéges hóban
Ballaszt a jobbal;
Barabz anyuk tőri cserőben
Sijny élet formak.

Telny új édes fűk
Az élethez kapnak;
Jókat vig kendőre kapnak —
S sűrű felkőzöngés.

Megyő a föld fűnek arczán
A vilár szarván;

Rozsokt a ringyongos váson,
Nyög a sátor faja.

S a hogy oda betekinték,
Rimkodók körök:
„Adjon az ur a pürdén
Egy kis szivaréget!”

Mestelen verőbőrök,
De szörbölő szálak!
Jóba a sora a vádonban
Farkasnak, rókának.

No, de titkeket nem hogy el
Az Ágys az égben,
Ki az ére illomál?
Gondoskodók szépen.

By

A kik egymást leliciztálták.

(A „Brassó” előzetes dicsője.)

Kérem, tessék rugyáztalni, itt van a leg-hat és felkőzöngésbe hozza havának van, trabucok, euba és portörök is, melyekből teszt-
től? Vendeigem számára hoztam; ma estélyi adnak, megújulójuk a hásszúsgoktól és éves fogadtatást napjait.

En ugyan nem szaklam dahányani, hanem a vendeigem élevesektől. Tudja, csak azért.

Most rendtem el a borokat is; e e-
ben a nagy ölék karfánakban közönséges asztali bor, repái és életpakti savanyú vízzel pompásan musztro. Gondoskodtam deszt-borokól, azt kedves névendégem számára egy kis celást asszt is hoztam.

En ugyan nem szeretem az alko-holikus flandokomót, hanem a vendeigem jó kedvéért, Tudja, csak azért.

Ezekben a popariatútyákban kártyák vannak. Beszereltem magyar, francia és kancsion kártyát. Vendeigem nagyon szeretik a dardit s tán meg bírják a forbit a s ha-szonnyal.

En ugyan nem szoktam kártyázni, hanem a vendeigem ártólédesít. Tudja, csak azért.

Bárközök érem magam, ha vendeigem jól fogják érezi magukat az én haj-lékomban, s kíváltk ne, midőn hásszúsgoktól éves fogadtatást napjait ünnepeljük.

Melosen, az én szörökim, a konyhában fogadtatásokat. Isten kolozsvári töltesélek há-poztatás, káppanositást, nyulvas vadlöré. Összehívom én felkőzöngésnek meg le-menyi vődés és vőtenyő! Ez itt a tőrt; az Rilef-romó ábrázolja, teljesen egy angyal, a bédőszarvával.

En ugyan nem szeretem teljes vilá-géletlenem a nagy ezem-isomtot; de tud-tudja, ma kidevett tesztet, azt kell tennem

Est temünk igenis kell, de tovább mentünk nem szabad.

Pazsán a béke kedvéért nem engedhetjük meg, hogy egyesek túlságosan bűntudattal támadjanak a magyar állam ellen. Nem engedhetjük meg, nem törhetjük, hogy bűntudattal hirdessenek alkalmatlanságunk megdöntésére, a magyar állam terelődje in teigratásnak csorbítására lázító tanokat.

Ha ezeket üldözi a magyar kormány, ha az ilyen elvek és tanok hirdetői, úgynevezett apostoli állam lép fel erélyesen s a törvény szigorával: csak onfelelőtlenségnek s az állam integritásának sértésének védelmére.

Régult vagynak már azon a ponton, hogy a román túlságos engedményekkel meggyengült lehetne, mert az esetleg adandó engedmények csak újabb és újabb követelményekre indítanák őket.

Az egyetlen helyes politika a kérdésben, azt hiszem az, a melyet a jelen kormány követni céloz: hogy míg egyrészt teljes szigorral szervez érvényt a fennálló törvényeknek, a magyar állam tevékenységét, addig másrészt dörös reformok által megemertti a jogállamot, melynek minden intézményében s minden állampolgárával szemben csak egy elv irányadó: a jog és igazság elve.

Végeztül, visszatérve Filtsch képviselő ur újabb cikkeire, teljesen méltánylóm és nem is tettem neki szemrehányást azért, hogy bár a szabadságról pártigai közlésekből, független meggyőződésből tartotta. Ezt magam is a tisztességes politikai s elengedhetetlen kötelességnek tartom. De viszont Filtsch képviselő ur sem veheti rossz néven tőlem, mint egyetemes választóelő, hogy független szabad meggyőződésemet még akkor is kimondom, ha vételeltem a Filtsch ur meggyőződésével nem is egyezik, hogy mint hírtárlató a szabad bírálat jogát gyakorolom Filtsch urral, mint Brassó megyei képviselőjével szemben is.

Igaz, hogy fiatal ember vagyok, s mint ilyen, nem is lehetek annyira tárgyilagos az egy politikában, mint Filtsch képviselő ur, de az az egyet megengedem Filtsch képviselő ur, hogy a brassói és brassó megyei magyar-szász szabadságról párt megalkadásának körülményeit ismerem.

Al, mint győződés az az én Mátyás, Orsolyánok hogy odaszám az a harmadik: primus haviar; hogy illi alkosz szót fején az a helyi tollakadás siple. Igazán testű sző ilyenek az én Mátyás.

Mi volnék ma nélküle, Semmi, legelőbb egy dörögnyő név madre. S a basculat nem is számít: széküklő uram, egye széküklő. Errem, hogy csak az ő meleg szive tudja meg felülről dörög keblemet. Nöki közönségem, hogy én elnök ur kezelt szőri voltem, hogy Gyulási Gyula ur, tudn az a cölöm falat, karon fog uracim, mikor vátem beszélget. Mátyás az én szerencsémnek kövére.

Ma itt leszek mindannyian nálam. A Pözl Ferus, a Turi Gyula, az elnök ur, Tutech báró a felsőleg, Komádi Hók a két helyiaval egy stb.

Olyan nő, mint az én Mátyás, megdőltem, hogy ére aldosnak; fiatal; őv a világ öröme, gyönyöre.

De meg egy kérdésre felvilágosítással tartozom önnek, kedves barátom. Amikor idejelen, ezölöl öt érel csak beszélt bizonyos körökben az én másodszor házásszomról. Megyelem, nem is közönséges körülmények között ismerkedtem meg az én szeretői Mátyással, valamint ő nem közönséges lány.

Héld mondani el az egészét. S én őt fogja látni, hogy . . . hogy . . . No de tudja a végi.

Eldő nőmet, az én boldogult Tinkmát

rom a igen élénk emlékezetemben vannak mindazok, a miket akkor és az előtt, aztán is, Filtsch képviselő ur és mindazok, a kik ez egyben annak idején nyilvánosan nyilatkoztak, írtak és mondtak.

Ezen az újabb felszólalásban hivatozok 1892. január 30-iki cikkében így Filtsch ur, hogy: „Mint a nemzetiség politika kérdését a napirendről levettük, s miután egy már egyszer az oppozitással felhangzott, öszintén és becsületesen a szabadságról pártköz csatlakoztak.”

Ha egy érteke Filtsch ur a nemzetiség kérdésnek a napirendről való levételét, hogy ezután nem a saját meggyőződés, hanem a román nemzetiség mellett fog kardoskodni, akkor elismerem, hogy aznap programjához hű marad; különben nem!

Dr. Zakariás J.

Politikai hírek.

A „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” napi szemléiben fölélteti, hogy Lahorá-y miniszter tartózkodása Berlinben a legesélyesebb alapot sem nyújtja sem hírlapi konkurrenca megértésére, hogy Bomania be akar lépni a hármasszövetségbe. Lahorá-y egész légi a német-román kereskedelmi szerződésre vonatkozó tárgyalások felől kél.

A román kormány az osztrák-magyar kormányval lépéseket tett arra nézve, hogy a monarchia és Bomania közti, a rég ügylött váma- és kereskedelmi szerződése megújítsa a tárgyalásokat a jövő hó folyamán megkezdék.

Bélgazd. (A. N. Fr. Presse) jelentése. Milyen és Nottin két a hársadéki kényszerűtől való megkezdése tárgyalás mind ügylött. Milyen már lépéseket is tett azegyházi hozzájárulásnak biztosítására. A város polgárai ma vil Vágára, inkárymentek járják be az utcákat. A királyi palota és a regek hiza elől viharos orokok törtétek.

Nem lesz tanári rangosztály.

A közoktatási bizottság üléséből.

A közoktatási bizottság üléséből. Szóval az én Gyula elnöklése alatt tartott szótbeszéd ülésében folytatja a közoktatási állapota vonatkozó miniszteri levele tárgyalását.

Schwicker Henrik előadó beszélgetés foglalkozik ama tanári mozgalommal, mely a

hát ére demar, hogy elviselettem, hót gyerekléket maradtam érzésem: a legnagyobb volt 10 éves, a kisebb három hónapos. Hivatalom, társadalmi boldogságaim elég időt nem engedek arra, hogy minduntalan reájuk győzzek. Alig hogy letelt a gyász és, elhatároztam, hogy asszonyt hozok a házhoz: megaknék feleség, ársáimnak anyát.

Nem akartam a városból menni. Okim voltak rék, hogy távol, ismeretlen vidékre, idegen fövenőkhöz. De az most már a bókánk; hogy megyek, minik. Akar a körülmények. Végre mondaniuk jók tem reik: a kis hirdetés utján, igen: a kis hirdetésok segélyével. Ellátározatlan lett követte.

Anonimizáltak magam egyéi tekinthetők fővárosi naplók kis Hírdeleiről rovatában. Megírjam, hogy egy általm híradnak oly 18-24 éves fiatal az ismeretlenül óhajtja, hásságoss csúszkák, hók 8-8000 ezer frinyi hozomány van. Boldog életet bízatosk. Csak arcképekkel szét levelek rehetők. Ájánlatok előled a lap kiadó-házát: „Boldog élet 53” egy lap.

Árváimról egy beült sem írtam. Tudja, kérem, okád-módál egyk a világot; az a boldog élet, mit kilátásba helyeslem jóvárendelőimkel, felér hát illi ársz gondosbál.

Pár hét múlva a lap kiadóhívatálról levelet kaplam. Ah, azt az érzést soha nem fogom elfelejteni, mit a leveli olvasásokról, a

sádes közreműködésnek figyelembe s magára vonat. Szólt már tavaly kimondta, nem is kimondja, hogy én szom mozgalmat indokoltak és jogosultak tartja. Azt tartja, hogy a rang-feladás beosztása a tanár karant annak tulajdon természetéről illi elöltenés és az azt a közpénztől igazgatók és tanároka névre ezen rangokozás beosztás melléadását határozatán pártolja.

Csáky gr. miniszter a tanári fizetésre kijelenti, hogy a tanárok csak az utóbbi időben száltak fel a fizetésjármájuk névre. Nem tartja jótelnök az utóbbi éveknek az a rang osztályba beosztást. Hók az ellen tanak lennek hókak. Különben Ausztriában is a VIII. és IX. rangosztályba vannak beosztva a tanárok. A miniszter szerint labirben a vidékiek is nyerne, járnak illi be. A VIII. és IX. rangosztályba azért osztottak be, mert a fizetés többet alupla, a mit a felsőbb osztályba is emekeltek mutat, mert vidékiek is vannak a VIII. rangosztályba beosztva. A VIII. és IX. rangosztályba beosztás ha meg nem állapítják, akkor is azon nézetben van, hogy legyen nagyobb és kisebb fizetés. A tanak-egységet javaslatait a közpénztől névre egy-magban nem helyezi.

Elnök: a miniszter kijelentése, hogy a tanárok rangosztályokba nem osztának be, a bizottság részéről örvendetes tudomásul vétetik.

Római dolgok.

A Vaszárnai Gazdasági vezérközlekedés vizseletének meg egyeztet az Európában előtti eseményekre Azon keddi, hogy nálunk olyan roszul mutatkozik a dolgok, hogy szinte az illi hók nagy mince csak ellen győzzek. Aztért meg meg egyeztet vissza a mit országokban előtti események, mert reményli, hogy Jelenkorban illi kisebb elnyomott népek szabadság érdekében”. Hók az nagyon jellemző válogatás, a nem kell nagy magyarázat, hogy ma események magyarázat kezdődik nagyon lennie lenne az a Gazdasági névre.

A Gaszta is hozzá a magyar elnöklési lapok után Szilágyi és Csáky gróf miniszterek kimondták, hogy elnöklési a miniszterek is csak az elnöklési lapokból tudnak meg. A mit a Gazdasági névre névre — egy mond — és mindegy, ha az azt vagyis ama társasít Pistának, ügybelesnek aljak, mert rék névre mind azon válogatás jó nem hozhatnak és a mai életpolitikus nem jartatja az ő helyzetét, mert ő egy joggyenélőként járva a nátlak, épen olyan, mint a milyen a magyarok. — Hók az bizony, mit is szeretnék, ha nátlak illi a szócát előt nem hánának a csárib.

A brassói gróf. kel. gyarmat. ügyben egyeztetre méltó indósságot hoz Brassóból

fénykép megállapításokról írtam. A hétélek fénykép képtelen magam, a kélel képtelen természetű oki boldogság közeget: talakit árnyában, hókik társaságban. Az a sánlat, mondomon sem kell, megfolyt vágyaimnak 20 év, 7000 ft, hók húság, s elöljöl szépség . . . és ékért telésre szereti időben.

Értékpözlől ön, hogy a szerelom szánar repülés D . . . hogy meg, hogy kebleme illijem boldogságom megértőjéit.

Al, mint fogadtatás a mit kálódok szívesen a szük rézről, megváltó okozom, sz. hatoritis a kis pipette magyarázatok, pillanatlanban. Pár perc alatt tisztában voltunk egymással: oki húséget ekköndük . . . egyelőre csak magunk közt.

Látogatásom után egy hóra tűztük ki az érdemlekes akúrt. Bismányon, bismányon illi elvöl törtém hók. Itthon meglettem mindem széküklő elnöklés: széküklő hók füstöttem, keletet húséltattam, új foggyók, porcelán és trágemnekkel vátem, szóval új bókó elöttem mindem: magam, ársáim!

Nehéztem teltek a napok, de elteltek. Magyar 6 én, épen ma öt ére, ekkörre mentem.

De hókik megletésére az órámszék helyen széküklő lépet sem tetek a fontos napra.

Megletőtem

Szíves fogadtatás helyeti bizonyos fozes

a nagy-szebeni Telegraf Roman. Bevezetőll előle bocsátja, hogy nálunk szabad írás írás, lehet bárhol meg az az, a kiunk soha nem volt borotva keskeny. Azin érelőg em-liti, hók Diamandi Manolo és Pöpy György kereskedők is beállított a Tribuna-hoz munkatársatnak és hírlap, hogy az őnk forraszsa van Brassóban a románok közt Pöpy György gróf, kel. alreálizokat tartat elviseletés miatt; pedig a tny az, hogy a Pöpy György tanár beosztás, midin azt elviseletés, azt egyén ki-vetelével tanácsot elölde, rosszall az az egész közönség.

Amikor kálódolta és a Tribuna-hoz a Pöpy György tanár beosztás, de később a Pöpy György, hogy nem lesz jó kiadó. Szörnyözött tehát a Tribuna-hoz, hogy az sája ki. A Tribuna erre fölélt: „A nagy nemzeti édeklőkkel szemben, a brassói gróf. kálódok, nem nyom a mérlegben”. Már erre aztán mit is én jategzák meg, hogy illiájka beosztás és az iridatnak törvény alkoszók. A brassói román társadalmi titeltől a román érellet, elölde Diamandi és Pöpy György kereskedőknek ezen ügyben elölgett állapottat.

A fuzulást egy nézetből: a brassói román társadalmi tudja mérlegelni az a Tribuna-hoz, de megkülönbözteti azt is, a mit abban rombol. Feltekint a gyarmatára a kór azt mindin törvény alkoszók, és soka sem fogja látni, hogy on-ek szedélye a küldi politikai bókajuttas; ki társadalmi bóká bóká látni, hogy ott górkóztok ne ver-tek.

E sorok írója, mint a brassói gróf. kel. bókálók, tanácsok, tanarának és előjárának ezérelt, mindin törvény alkoszók, az egyen egyen egyen. Mit mindin azt tanácsok, a román politikai lapokból, hogy ne bántak az iskolák, ne vigyék be azokba a politikai szerzői érelletet.

Magyar kaszinó közgyűlése.

Vaszárnai folyó hó 23-án délután 3 órákor tartotta a „Brassói magyar kaszinó” 32-ik érteke közgyűlést.

Minden a nagy, nagy közgyűlés helyiségében már szőp rendezés öszegyeltek, három nagy kálódostól meglett úrnai, Maurer Mihály főnök, mindmódosítat hók, Gm, tmit a kaszinó elnöklés, az a úlése meghívja.

Ömlétezés a gyűlésbe megkezdésén, a nagy grófok, hogy az elnök elölde nyitja, s a következő beszéd elölde elölde nyitja meg a közgyűlést:

„A közgyűlés társalgókban kiválon kulturális hívtatás van de közgyűlés az egyen egyen vármegyének öszegyelésének képviselője, a annak fonyat egyen egyen.”

Edirt első kötelességemnek tartom megemlékezni azon nagy fontosságú politikai eseményekről, melyek a lefolyt éven politikai szempontból adták a helyzetet, és sorkban dírsősegen uralkodó királyunk megkoronázásának jubileumát említem, a mely nemcsak a nemzet nagyságoskodást volt nyilvánvaló, hanem egy-

advarrás, szerelom helyen, hogy ne nem jún, közönséges fogadtatás mindin előlde.

Gondolhatok talán, midelőt kérdéseim közt létem volna fel. De míg érem gondolatim fonyat az igaz események, Mátyás nyitja egy pék komoly szót birot be szóbókja.

— Edes Egedy ur, és illi találkozásunk alkalomával bizonyos kötelesség felvilágosítást tartunk egymásnak négyre jóvára differenciát merülnék fel, jó lesz az emlékeztető kálód helyrepolítok.

— Ah, mint fogadtatás meg korintam sejtetem, mi lesz a beszéd egy, mik azok a kötelesség felvilágosítok.

— Nemde, Egedy ur, én valamit előled az önökben föléltetés a előled illi találkozásunk alkalomával is megmondani nem kell, elölde, hogy . . . hogy . . .

— Van egy leánykám, nemde én akarja megmondani, bizonyos apóson, — mondott ki vártól.

— Igen, igen, — azt akartam mondani. És megengedi ezzel szemben, edes Egedy ur, hogy ama bizonyos 7 ezer frinyi öszegből egy ezert ezeren letessék.

— Ah, az mit sem tesz, kedves írnak van széküklő Orsolyán, Házterfor foras meg megváltó bizonyos.

— Ah, Egedy ur, nekem hírtól tudomam van arról, hogy azon bókik szemben meg több általhatat valak voltak; nem mondok, hogy helyesen vagy nem helyesen teltek, de nézre mégis, szeretőm, ha . . .

